N°. 178. 1849.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant, franco per post, is f 24 in het jaar, f 6 in de 3 maanden, en 10 cents voor afzonderlijke nommers.

WOENSDAG 1 AUGUSTUS.

De prijs der advertentiën is 15 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

NEDERLANDEN.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Finantien, van den 17den Julij 1849, n°. 45/523 Personeel;

Gelet op het Koninklijk besluit van den 9den Januarij 1845, n°. 92,

Hebben goedgevonden en verstaan:

1°. de schaal van percentsgewijze belooning, vastgesteld bij voormeld besluit, bij deze te wijzigen en lager te stellen in voege als volgt:

van de eerste	f	3,000	5	per cent,
van de volgende		7,000	4	»
» » »		10,000	3	»
» » »		10,000	2	»
» » »		30,000	1 8/10	»
» » »		40,000	1 6/10	»
» » »		100,000	1	»
» » »		100,000	1/2	»
boven de		300,000	1/4	»

2°. de belooning voor de ontvangst van den *accijns op den binnenlandschen turf* wordt behouden, zoo als die afzonderlijk is geregeld bij de Koninklijke besluiten van den 5den Februarij en van den 3den September 1837, n°. 45 en 95;

3°. de belooning van de ontvangers der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, volgens de bovengemelde schaal en met inbegrip van die voor den accijns op den turf zal niet kunnen te boven gaan eene som van *vier duizend vijf honderd gulden* (f 4500) als *maximum*;

4°. de voorstaande bepalingen zullen van toepassing zijn op de ontvangers der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, die na de dagteekening van Ons tegenwoordig besluit zullen worden benoemd of bevorderd.

En is Onze Minister voornoemd belast met de uitvoering dezes, waarvan een afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer tot informatie.

Het Loo, den 21sten Julij 1849.

WILLEM.

De Minister van Finantien,
Van Bosse.

Bij Koninklijk besluit van den 25sten Julij 1849, n°. 72, is de heer *Jacob Spoor*, laatstelijk ontvanger der registratie-, zegel- en successieregten te Breda, met primo Augustus dezes jaars benoemd tot betaalmeester aldaar, in stede van den heer H. van Castrop, overleden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

Aangaande de onderhandelingen omtrent de Duitsche aangelegenheden, welke laatstelijk te Berlijn gevoerd zijn, behelst het officiele Beijersche dagblad eene mededeeling waarvan de inhoud hoofdzakelijk op het volgende nederkomt:

Daar de grootste hinderpaal voor de oplossing van het vraagstuk der Duitsche constitutie gelegen is in de verhouding van Oostenrijk en Pruissen, zoo was en is het de voorname taak van Beijeren, de dreigende breuk tusschen die mogendheden te voorkomen. Het meest dreigende gevaar ligt daarin, dat Pruissen het voorloopig centraal bestuur niet meer erkent, en zich zelf in de plaats daarvan tracht te stellen. Daardoor wordt niet alleen het Duitsche bondgenootschap feitelijk ontbonden, maar ook aanleiding gegeven tot eene vreemde tusschenkomst met opzigt tot het vraagstuk der constitutie, vermits de verdragen van 1815 de grondslag van het Europeschen staten-stelsel uitmaken. Daarom moest men vóór alles trachten het omtrent een voorloopig centraal gezag eens te worden, dat het tegenwoordige zou vervangen.

De wisseling van nota's, welke daaromtrent sedert weken tusschen Berlijn en Weenen had plaats gehad, heeft er toe geleid dat men zich steeds van het doel heeft verwijderd in plaats van het te naderen. Later werden te Berlijn mondelinge onderhandelingen tusschen de vertegenwoordigers van Oostenrijk, Pruissen en Beijeren geopend, waarin door Oostenrijk deze voorstellen gedaan werden: Oostenrijk en Pruissen zouden terstond gemeenschappelijk de leiding der Duitsche aangelegenheden aanvaarden en aan de overige Duitsche regeringen vrijlaten om of een derde lid voor het nieuwe centrale gezag te verkiezen, of aan de beide groote mogendheden voor een bepaalden tijd volmagt te verleenen; Pruissen zou beslissen of het eenen koninklijken Prins dan wel eenen staatsman wilde delegeren, en Oostenrijk zou het door Pruissen gegeven voorbeeld volgen; eindelijk zou ook aan Pruissen de keuze der plaats worden overgelaten, waar het voorloopig centraal bestuur zijnen zetel zou vestigen.

Beijeren nam met deze voorstellen genoegen en deed afstand zoowel van eigen deelneming aan het centraal bestuur als van de keuze van een derde lid. Maar Pruissen meende in die voorstellen niet te kunnen treden, en weigerde zelfs een bepaald antwoord daarop te geven, indien Oostenrijk niet vooraf uitdrukkelijk verklaarde, dat het de invoering in geheel Duitschland van het Pruissisch ontwerp eener staatsregeling als aan geene bedenkingen onderhevig en als volmaakt bestaanbaar met de bondsverdragen van 1815 beschouwde. Zoodanige verklaring heeft Oostenrijk niet gegeven, en kon het niet doen, omdat het daardoor zijne eigen uitsluiting uit Duitschland en de ontbinding van het Duitsche bondgenootschap zou hebben uitgesproken. Zoo doende leidden de mondelinge onderhandelingen, buiten de schuld van Beijeren, tot geenerlei resultaat, en Pruissen verklaarde de wisseling van nota's te willen voortzetten.

Dien ten gevolge mist Duitschland op dit oogenblik een behoorlijk punt van vereeniging. Want Pruissen erkent het voorloopig centraal bestuur niet, en maakt de daarstelling van een nieuw zoodanig bestuur afhankelijk van onaannemelijke voorwaarden. Beijeren heeft niet verlangd dat het geheele overige Duitschland het werk der staatsregeling late rusten tot dat Oostenrijk ten volle daaraan kan deel nemen; maar het meende daarop te moeten aandringen dat de toekomstige deelneming van Oostenrijk niet geheel onmogelijk gemaakt en daardoor eene scheuring van Duitschland veroorzaakt zou worden. Daarop aan te dringen is te noodzakelijker, daar juist die bepalingen van het Berlijnsche ontwerp der constitutie, waardoor Oostenrijk voor altijd uitgesloten zou worden, ook voor Beijeren zelf aan de zwaarwigtigste bedenkingen onderhevig zijn.

In dien zin hebben te Berlijn vertrouwelijke onderhandelingen plaats gehad over die wijzigingen, zonder welke Beijeren zich niet in dier voege met het ontwerp kan vereenigen, dat hetzelve als gemeenschappelijk voorstel aan den rijksdag zou kunnen worden voorgelegd. Ten aanzien van sommige dier wijzigingen bestaat eenig uitzigt dat men het eens zal kunnen worden; met opzigt tot andere, en wel juist van de meest belangrijke, bestaat zoodanig uitzigt niet. Terwijl bij voorbeeld Beijeren de noodzakelijke eenheid in het uitvoerend bewind voldoende verzekerd acht, wanneer aan Pruissen het voorzitterschap in het collegie der vorsten en de ten-uitvoer-legging der besluiten wordt opgedragen, dringt men er van de andere zijde op aan, dat de Koning van Pruissen als rijks-opperhoofd boven het collegie der vorsten gesteld worde, waarin Pruissen even als de overige Staten zijnen gevolmagtigde heeft, en dat in zijne hand de geheele vertegenwoordiging bij het buitenland, de beslissing over oorlog en vrede, de handhaving der inwendige rust en de beschikking over de gewapen de magt vereenigd worden. Terwijl voorts van den kant van Beijeren, als waarborg voor de stoffelijke welvaart zijner burgers, noodzakelijk wordt geacht, dat de vaststelling der hoofdvoorwaarden van het Beijersche staatsburgerregt aan de eigene wetgeving worde voorbehouden, zouden, volgens de bedoeling van Pruissen, die onderwerpen geheel en al aan de beslissing van den rijksdag moeten worden overgelaten, op welken de Beijersche afgevaardigden natuurlijk de minderheid moeten uitmaken.

— De Nassausche landdag heeft den 28sten dezer met 22 tegen 17 stemmen een besluit genomen, waarbij hij verklaart de toetreding der Nassausche regering tot het verbond der Koningen van Pruissen, Saksen en Hannover als door den drang der omstandigheden geregtvaardigd te beschouwen, en de regering verzoekt pogingen te doen om ook de overige Duitsche regeringen tot de toetreding te bewegen.

— De Brunswijksche kamer van afgevaardigden heeft den 28sten met algemeene stemmen een voorstel aangenomen, daartoe strekkende, dat zij de regering zou uitnoodigen om in overeenstemming met de overige Duitsche regeringen daarhenen te streven, dat de vrede met Denemarken niet op grond der voorloopige overeenkomst van den 10den dezer maar alleen op den grondslag van de onvervreemdbare regten der Hertogdommen mogt gesloten worden, en om, ingeval op een anderen grondslag door een of meer Duitsche Staten afzonderlijk een voor de belangen en de eer van Duitschland nadeelige vrede gesloten wierd, daartegen plegtig te protesteren.

— Weener bladen van den 26sten behelzen het volgende:

„De positien van het Russische leger in het noorden van Hongarije waren den 22sten Julij deze: Het 2de, 3de en 4de legercorps hielden dien dag den grooten weg van Miscolcz naar Ofen bezet. Het hoofdkwartier van vorst Paskewitsch bevond zich met het 2de legercorps te Hatvan; de staf van het 3de corps te Gyöngyös en het 4de onder bevel van generaal Sasz stond van Kapolna tot Miscolcz, waar het de door het 3de corps afgesneden benden van Görgey afwachtte. Het noordelijke leger beheerscht alzoo het dal van de Theiss; de voorposten der flank-bedekkingen strekken zich tot aan den voet der Karpathen uit, in welk gebergte Görgey met zijne magt eene toevlugt gezocht heeft, maar door het 1ste legercorps onder generaal Grabbe vervolgd wordt. Daar sterke Russische reservedivisien uit Gallicie over Eperies in de bergpassen der Karpathen doordringen en generaal Rüdiger in de omstreken van Marmarosch staat, zoo zal Görgey zijnen guerilla-oorlog niet lang kunnen voortzetten.

Dembinski houdt zich aan de oevers van de Theiss van Szegled tot Szolnok op. De Russische divisie van generaal Paniutin is den 23sten het Oostenrijksche leger naar Kets-Kemet gevolgd. In Szegedin werken de opstandelingen dag en nacht aan het oprigten van een versterkt legerkamp: zij hebben er 200 kanonnen tot hunne beschikking.

» Den 25sten stond het hoofdkwartier van vorst Paskewitsch te Gyöngyös en was dat van het 3de en 4de corps van Miscolca tot St. Peter [en dus meer noordwaarts] voortgerukt."

ITALIE.

In het Weener dagblad van Lloyd van den 26sten dezer leest men:

» Volgens de heden ontvangen berigten uit Milaan van den 22sten dezer heeft de maarschalk Radetzky slechts ééne conferentie met den Sardinischen minister, graaf Pralorme, gehouden. Na het zeer korte onderhoud, waarin de maarschalk verklaarde, dat hij van het ultimatum en van den daarbij gestelden termijn niet kon afwijken, keerde zij naar Monza terug. De graaf Pralorme van zijnen kant zond eenen koerier naar Turijn, om het stellige antwoord van den maarschalk aan zijne regering mede te deelen. Van alle kanten rukken de Oostenrijksche troepen naar de Sardinische grenzen op. Men mag dus elk oogenblik de aankomst van eene telegraphische depêche te gemoet zien, welke ons hetzij de opzegging van den wapenstilstand, hetzij het sluiten van den vrede aankondigt."

Te Parijs was men den 29sten dezer nog in het onzekere omtrent het besluit der Sardinische regering; sommige der Parijssche bladen meenden te kunnen bevestigen dat het Oostenrijksche ultimatum aangenomen en de vrede gesloten was; doch de laatste dagbladen en brieven die men uit Turijn ontvangen had maakten daarvan nog geene melding.

FRANKRIJK.

De President der republiek is den 29sten dezer, vergezeld door vier der ministers, uit Parijs vertrokken om de plegtige opening van den spoorweg tusschen Saumur en Angers, en de feesten bij te wonen welke te dier gelegenheid te Angers, Nantes, Saumur en Tours zullen plaats hebben. Later schijnt de President ook Havre en Bourges te zullen bezoeken.

Ter gelegenheid van deze uitstapjes leest men in den *Moniteur* van den 28sten het volgende:

» Op de reizen, die de President der republiek tot hiertoe gedaan heeft, hebben de openbare ambtenaren hem in mondelinge aanspraken hunne hulde en hunne gelukwenschen aangeboden.

» Deze gewoonte, welke onder de monarchie in een misbruik ontaard was, schijnt uit onze zeden te zullen verdwijnen. Ongetwijfeld kan het voor den President der republiek niet dan vleijend wezen, de gelukwenschingen der burgerlijke, kerkelijke en militaire autoriteiten te ontvangen; maar het zou in allen opzigte verkieslijk zijn, dat de adressen hem wierden overhandigd, zonder voorgelezen te worden.

» Vooral zou de President der republiek zich gelukkig achten van in die adressen de opregte en volledige uitdrukking te vinden van de behoeften en wenschen der bevolkingen die hij komt bezoeken."

— De maarschalk Molitor, groot-kanselier van het legioen van eer, is den 28sten dezer in 79jarigen ouderdom te Parijs overleden.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 31sten Julij 1849.*

Z. M. de Koning is gisteren morgen van het Loo in deze residentie aangekomen, en heeft zich in den loop van dien dag naar Delft begeven, ten einde de aldaar geopende tentoonstelling van voortbrengselen der nijverheid te bezigtigen.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is ingekomen de rekening van het pensioenfonds voor burgerlijke ambtenaren over 1847, welke ten fine van rapport in handen gesteld is van eene commissie, bestaande uit de heeren de Man, Albarda, Dirks, Reinders en de Lom de Berg. De Commissie van Rapporteurs voor het wets-ontwerp betrekkelijk de vuur-, ton- en bakengelden heeft haar verslag uitgebragt, waarna de vergadering de beraadslaging over dat wets-ontwerp bepaald heeft op Zaturdag aanstaande, des voormiddags ten elf ure. Door den Voorzitter is kennis gegeven, dat de afdeelingen verkozen hebben:

tot rapporteurs voor het wets-ontwerp ter bekrachtiging van de overeenkomst, laatstelijk tusschen den Minister van Kolonien en de Handel-maatschappij gesloten, de heeren: Nedermeijer van Rosenthal, de Monchy, Smit, Dullert en Dirks;

tot leden der commissie, op grond van art. 90 van het Reglement van Orde ingesteld, ten einde te overwegen, of en in welken zin omtrent de aflossing en den afkoop der tienden een voorstel van wet zal worden gedaan, de heeren: Wijnaendts, van Nispen van Sevenaer, van der Linden, Thorbecke en van Doorn.

Door de Nederlandsche Handel-maatschappij zijn bevracht geworden de navolgende 11 schepen, als:

voor AMSTERDAM: *Margaretha Simonettha*, kap. F. J. Hoffman; *Passaroeang*, kap. C. C. B. Pullbrun; *Clara Henriette*, kapt. N. D. de Boer; *Lucie*, kapt. J. van der Schaft, van Rotterdam; *Koophandel*, kapt. P. L. Dupain, van Rotterdam;

voor ROTTERDAM: *Vrouw Johanna*, kapt. C. van der Hoeven; *Johann Jacob*, kapt. L. van Geelkerken; *Banca*, kapt. B. C. ten Ham; *Pio Nono*, kapt. J. J. van der Meyden; *Graafstroom*, kapt. C. Kraan;

voor MIDDELBURG: *Koning Willem II*, kapt. J. Kooger.

De heer J. W. van Romondt, gezaghebber van St. Martin, is den 12den Junij jl. aldaar overleden.

ROTTERDAM, *den 30sten Julij.* — De Harlinger Groenlandsvaarder *Spitsbergen*, kommandeur J. Both, is laatstleden Vrijdag van Groenland in het Vlie binnengekomen, hebbende 850 robben geslagen.

(Rotterdamsche Courant.)

ZWOLLE, 27 *Julij.* — Vermeerdering van welvaart is reeds verblijdend, uit welke geringe oorzaken ook bestaande; dezelve wordt verhoogd wanneer dit het gevolg is van handenarbeid, en dat van menschen, die anders de schamele hand uitstrekken; men kon zich heden daarvan op de Zwolsche markt overtuigen.

De russchen of biezen (*Juncus*), elders als verachte plant beschouwd omdat deze veelal op lage moerassige gronden groeijen, worden in de voornaamste lage streken van Mastenbroek en 's Heerenbroek jaarlijks gesneden voor de mattenmakerij, hetgeen in den winterdag een belangrijk werk verschaft aan de landlieden en hunne kinderen, vooral in die lage streken, waar men des winters aan de landerijen niets van aanbelang kan uitvoeren en dus het voordeel van dit werk zoo kan medenemen. Door de meer algemeene makerij dezer matten en het goede vertier daarvan dezelve blijven ondervinden, zijn de arme daglooners er hoe langer hoe meer op uit, om russchen of biezen te snijden, langs de sloten, moerassen en poelen, terwijl de ijverige landman er zijn werk van maakt, het, ontnig uit het land als handelswaar aan de markt te brengen, dat steeds een gereeden aftrek vindt, getuige dat er heden misschien 100 vimmen, op 104 bossen in de vim gerekend, alhier aan de markt waren gebragt, van Ootmarssum, Borne, Almelo, Vriesenveen, Rijssen, Wierden, Raalte, Heino en meerdere afgelegene streken van Overijssel. Dit artikel, althans ten vorigen jare in die streken eene onnutte plant, bragt heden nog meer dan f 1000 aan de verkoopers op, een voordeel dat men dus mag beschouwen alleen door handenarbeid, veelal door broodeloozen uit de opgenoemde streken verkregen.

(Amsterdamsche Courant.)

NIJMEGEN, 28 *Julij.* — De aanvoer van boschbezien uit de omstreken van Groesbeek naar deze stad is bijzonder groot. Vroeger werden ze slechts aan de deuren gevent of ter markt gebragt en nu stroomen honderden, klein en groot, jong en oud, uit den geringen stand, dagelijks herwaarts om hunne vol geladen mande, zelfs reeds bij het openen der poorten, aan boord van een schip te brengen, waar die boschvrucht, zoo gering in waarde, in kleine vaatjes wordt uitgestort, deze voorts bij viertal in manden gepakt en eerst naar Rotterdam, vervolgens naar Engeland verzonden. Boschbezien schijnen er dit jaar in menigte te zijn, zoodat de geringe volksklasse, welke met hare ledige manden, telkens onder vrolijke liederen, huiswaarts keert, door dien arbeid — het plukken en aanvoeren der bezien — waarschijnlijk meer geldelijk voordeel dan vroeger hebben zal. Tot welk een doel Engeland die vrucht aankoopt, is ons niet regt bekend.

(De Nederlander.)

Met dit nommer der *Staats-Courant* wordt verzonden het 46ste vel der *Bijlagen* van het BIJBLAD II, behelzende het vervolg van de memorie van beantwoording van het verslag der commissie van rapporteurs voor het wets-ontwerp tot heffing van eene belasting tot dekking van het tekort enz.

In de eerste zes maanden dezes jaars zijn te MARSEILLE ingeklaard 9 Nederlandsche schepen, alle van Amsterdam, met kaas, suiker, specerijen, Duitsche kramerijen, staalwerk, tabak, gort enz. — Behalve de Edammer kaas, welke veel voor binnenlandsche consumtie wordt gekocht, waren de aangevoerde artikelen meerendeels voor weder-uitvoer bestemd. De gestampte suiker gaat meestal naar Nizza, soms ook naar Livorno, Rome en de Levant. De concurrentie van de Belgische zijde nam toe. — De Amersfoorder tabak was grootendeels bestemd voor de regie te Rome; de Java-kaneel ging naar Spanje en de Duitsche kramerijen waren bestemd voor binnen 's lands, Spanje en Algerie. — Het getal Nederlandsche schepen, gedurende hetzelfde tijdvak uitgeklaard, bedroeg twaalf, te weten: 2 naar Rotterdam, met meekrap, amandelen, olie, zeep, verfwaren enz.; 3 naar Cette om aldaar te laden voor Bremen, Danzig en Riga; 1 naar Lubeck, hoofdzakelijk met stroop; 1 naar Messina, op avontuur; 2 naar Falmouth, met lijnkoeken; 1 naar Antwerpen en 1 naar Hamburg, met diverse goederen; 1 naar Benicarlo om wijn te laden. — Nog vertrokken twee schepen, 1 Deensch en 1 Zweedsch, het eerste met diverse goederen naar Rotterdam, het andere met meekrap naar Dordrecht. De naar Nederland verscheepte ladingen kunnen worden geacht voor een derde te bestaan uit meekrap, met een groot gedeelte der andere goederen bestemd naar den Rhijn. — Nu en dan worden er ook meekrap en meekrap-wortels van Avignon, en andere goederen te water en per spoorweg naar den Boven-Rhijn vervoerd, van waar ze dan naar hunne bestemming afzakken. — De prijzen der kaas houden zich goed staande en zijn zelfs in de maanden Mei en Junij van fr. 66 de 50 Nederlandsche ponden toe op fr. 80 à 82 gerezen. Deze prijzen zullen zich waarschijnlijk souteneren tot op de aanvoeren van gekleurde hooikaas, omstreeks het einde van Julij. — De prijzen der suiker gingen achteruit; die van goed secunda waren fr. 35 à 36 per 50 kilo's. Men hoopt echter op verbetering, na de bevrediging van Italie. — De rijstteelt neemt in dit departement toe. Vóór ongeveer drie jaren vestigde zich te Marseille eene maatschappij, met een kapitaal van 5 millioen francs, ten einde die cultuur te beproeven in de Camargue, eene groote, laag gelegen, onbebouwde streek, in de nabijheid van Arles. De uitkomst schijnt aan de verwachting te beantwoorden; immers leverde de oogst van 1848 p. m. 13,000 balen op, ieder van 100 kilo's; het thans te velde staande gewas zal, volgens berekening, 20,000 balen opbrengen. De maatschappij schijnt eene groote uitbreiding op het oog te hebben en het jaarlijksche product te willen brengen op 40,000 balen. Deze rijstsoort begint in het zuiden van Frankrijk veel aftrek te vinden en wordt thans te Marseille betaald met fr. 41 de 100 Ned. ponden. De handel was in het eerste halfjaar van 1849 iets beter dan in het laatste halfjaar van 1848, doch met afwisseling. Vooral heerschte er lusteloosheid gedurende de maand Mei, waartoe de onzekere staat van zaken in Italie veel bijdroeg.

KONINKLIJK NEDERLANDSCH INSTITUUT.

VIERDE KLASSE.

De Vierde Klasse van het Koninklijk Nederlandsche Instituut van Wetenschappen Letterkunde en Schoone Kunsten een onderzoek wenschelijk achtende van de, te Parijs uitgegevene, gravure in koper, voorstellende » *Mignon et son père*" naar de schilderij van *Ary Scheffer*, in het bezit der Koningin van Engeland, welke gravure door wijlen haar verdienstelijk medelid *H. W. Couwenberg* was aangevangen, doch na zijnen dood door den Franschen graveur *Alphonse François* is voltooid, en wel bepaaldelijk in hoeverre deze voltooide arbeid beantwoordt aan hetgeen men billijkerwijs van den aanleg van den heer *Couwenberg* kon verwachten, — verzocht in de zitting van 4 Junij jl. haar medelid den heer *A. B. B. Taurel* zich met een zoodanig onderzoek te belasten en van zijne bevinding verslag te doen.

De heer *Taurel* voldeed aan de door hem opgenomene taak, en deelde in de zitting van 18 Junij daaraan volgende den uitslag zijner bevinding in een schriftelijk rapport aan de Klasse mede. Bij de nadere

beschouwing van de beide afdrukken der aangelegde en voltooide gravures van de heeren *Couwenberg* en *François* vereenigde de Klasse zich niet alleen geheel met het daarover uitgebragt verslag van den heer *Taurel*, maar besloot tevens, uit aanmerking van de belangstelling, die beide kunstwerken, zoowel binnen als buitenslands, waardig zijn en ook zullen opwekken, tot de openbaarmaking van dit verslag, en zulks te meer omdat zij het van haren pligt achtte, met de bekendmaking van haar oordeel ten deze, de eer van den verdienstelijken Nederlandschen kunstenaar *Couwenberg* te handhaven, daar ten aanzien der hier bedoelde plaat, wegens het gering aantal afdrukken en de onmogelijkheid er thans meerdere van te kunnen erlangen, de arbeid door hem geleverd minder algemeen bekend zal raken, en alzoo eene vergelijking tusschen de door *Couwenberg* aangelegde en door *François* voltooide gravure ook minder gereedelijk zal kunnen plaats hebben.

Het hierboven genoemde verslag van den heer *Taurel* luidt als volgt: » A Messieurs les membres de la 4ème Classe de l'Institut Royal des Pays-Bas.

Messieurs!

C'est sous l'empire d'une impression bien pénible que je commence le rapport que la Classe m'a fait l'honneur de me demander dans sa séance du 4me Juin dernier, sur la planche nouvelle, représentant *Mignon et son père*, gravure en taille douce, d'après *Ary Scheffer*, commencée en *Hollande* par *H. W. Couwenberg* et terminée à *Paris* par *Alphonse François*. L'importance de l'examen, qu'exigeait cette honorable commission, la comparaison minutieuse que j'ai dû faire entre l'état auquel *Couwenberg* avait porté la planche, et celui auquel son heureux continuateur vient de nous la livrer, ont renouvelé mes souvenirs et mes regrets. *Couwenberg* fût mon élève, et, devenu en peu de temps mon émule, mon conseil et bien souvent mon guide, resta toujours mon ami. Artiste consciencieux, son exquise sensibilité, la justesse de son coup d'oeil et la parfaite obéissance de sa main, une prodigieuse et incessante activité de corps et d'esprit, une ardeur dévorante, l'eussent fait exceller dans quelque carrière des beaux-arts qu il eût parcourue, si sa santé avait pu tenir contre son génie. S'il lui eût été donné de vivre le cours moyen de la vie humaine, il aurait porté l'art de la gravure à une hauteur inconnue ici et ailleurs; et il nous a laissé des preuves de ce que j'avance, dans une grande quantité de productions, dont quelques-unes, secondaires, il est vrai, par le genre et le format, réunissent cependant au plus haut dégré toutes les qualités de l'art, mais particulièrement dans ses trois fameuses planches, portées seulement au degré de préparation complète: la première, d'après les *Staalmeesters* de *Rembrandt*; la seconde, d'après le fameux *Gerard Douw*, qui fait partie de la *gallerie* Six, et la troisième, d'après le tableau d' *Ary Scheffer*, appartenant à la Reine d' *Angleterre*, et qui, terminée par *Alphonse François*, fait l'objet de ce présent rapport. Ces productions, et surtout les deux dernières, contenaient déja aux yeux du graveur attentif et expérimenté ce qui en eût fait autant de chefs-d'oeuvre, si elles eussent été terminées par celui qui les avait commencées.

Pour adoucir les regrets des amis et des admirateurs de *Couwenberg*, et réaliser autant que possible les espérances que ces belles préparations avaient fait concevoir, on a pensé qu'il serait bien de les faire achever, en les confiant aux mains les plus capables de le faire avec succès.

Mais devons-nous véritablement nous réjouir de voir terminer les oeuvres de notre *Couwenberg*? Ne valait-il pas mieux laisser ses planches inachevées; et si l'on voulait encore avoir la reproduction des originaux, les faire graver entièrement de nouveau par d'autres artistes? Quant à moi, je suis de ce sentiment, surtout quand je vois un graveur étranger chargé de l'achèvement.

Singulière et déplorable alternative en effet que celle dans laquelle nous nous trouvons, Messieurs, puisque si la planche est bien terminée, cette portion si importante du mérite de la production, appartenant à cet étranger, la réputation de notre ami, l'importance de notre Académie des Beaux-Arts, celle de notre Institut, dont il fût membre, et la gloire de notre Ecole Hollandaise moderne s'en trouve naturellement frustrée, et si au contraire la planche terminée se montre insignifiante ou manquée, n'est il pas à craindre qu'un public insouciant, peu exercé et ne pouvant entendre que l'une des parties, ne pense que c'est qu'apparemment il était impossible de tirer un meilleur parti de la préparation.

Ce n'est pas que je trouve que la planche, *Mignon et son père*, soit dénuée de mérite, bien loin de là, Messieurs, et au contraire, je considère cette planche comme une des bonnes productions de cette époque-ci. J'y trouve à un haut dégré la gravité et l'expression, le dessin en est correct, et les moyens que donne la gravure proprement dite, y sont employés avec réserve et dans une proportion à ne pas détourner l'attention et ne pas nuire aux expressions et à la pensée; qui dans les sujets de cette nature doivent occuper principalement le spectateur. Je trouve que cette gravure, à laquelle ne sauraient en aucune manière être comparées les productions antérieures d'*Alphonse François*, est bien supérieure à celle de *Mignon regrettant la patrie*, et celle de *Mignon aspirant au ciel*, exécutées par *Aristide Louis*, d'après le même peintre, dont la planche qui nous occupe complète la suite.

Je pense que dans cette dernière il y avait plus de difficultés à vaincre, et je m'empresse de reconnaître que quelque soit le degré d'intelligence et de soin déployé dans la préparation d'une planche, il faut, quand celui qui l'achève n'est pas celui qui l'a preparée, un talent plus qu'ordinaire pour bien comprendre les idées du préparateur, s'y soumettre et les continuer.

Mais si ne considérant la production nouvelle qu'en rapport avec celles de l'époque, j'ai du émettre à son égard une opinion favorable, il s'en faut de beaucoup que je puisse continuer sur ce ton, si je viens à comparer ce qu'est devenue la planche dans les mains d'*Alphonse François*, avec ce que je pense qu'elle aurait été, si notre *Couwenberg* l'eut achevée.

Il faudrait, Messieurs, avoir ainsi que moi vécu dans l'intimité avec *Couwenberg*; il faudrait avoir été le confident de ses sensations et de ses souvenirs; l'avoir entendu parler de ce tableau qui l'avait si fortement et si profondément impressionné, pour pouvoir partager au même degré ma conviction que cette planche est restée au-dessous de ce qu'elle devait être. Il faudrait avoir vu quel fut le désappointement de notre artiste quand arriva de *Paris* ce *dessin*, d'après lequel il devrait faire sa gravure; combien ce *dessin*, quoique fait par une main habile, et sous les yeux de l'auteur, répondait peu aux souvenirs constants qu'il conservait de l'original. Dans cet original, expression, dessin, clair obscur, tout était fort et suave; ici au contraire, tout était noir, opaque et d'un modelé comme de bois. Qu'étaient devenues les grâces de la jeune fille? Et le vieillard, le vieillard surtout, quelle différence! Qu'était devenue cette phisionomie triste et imposante, ce type d'une longue existence rongée par les remords, et cet oeil clair et fixe, plongeant dans le passé? Tout cela était altéré, et notre ami était désolé, car enfin, que faire loin de l'original, et en tête à tête avec un *pareil dessin*?

Certes, il avait le droit d'être difficile en ce genre, celui qui, parmi tant de dessins complets, et trop nombreux pour être cités ici, avait fait celui d'après *Gérard Douw*, et celui d'après *van der Helst*; oeuvres précieuses, connues de tous, et qui concourent à la gloire de notre école. Ces dessins, ci délicieux et si incompréhensiblement exécutés, donnent sous le rapport de la forme, du modelé, du clair obscur et même de la couleur, une si haute idée des originaux, que ces derniers vinssent-ils à être anéantis, de pareilles copies seraient suffisantes pour conserver aux peintres leur célébrité.

Il est vrai qu'on lui avait écrit de *Paris* que le tableau venant de partir pour *l'Angleterre*, le dessin n'avait pu être poussé plus loin, mais que, puisqu'il devait revenir à *Paris* terminer sa planche sous les yeux du peintre, il trouverait plus tard dans les conseils et les corrections de ce dernier, les moyens de rectifier les erreurs dans lesquelles les défectuosités du dessin auraient pu le faire tomber. Cette considération est loin de consoler notre artiste; il a assez d'expérience pour savoir qu'en gravure il est toujours difficile, quelque fois même impossible, de rectifier pour l'expression et la forme les fautes commises dans la préparation. Il ébauchera donc légérement sa planche, fera tirer une épreuve, et sans regarder ni au temps ni à l'argent, sans être arrêté par la pensée des difficultés, qu'il pourra rencontrer pour pénétrer dans les appartements de la Reine d'*Angleterre*, et obtenir l'autorisation et les facilités nécessaires pour s'établir un certain nombre de jours devant le tableau, et faire une retouche qui lui tienne lieu de dessin; il quittera sa famille, et entreprendra ce voyage, par le seul motif de se mettre et de se maintenir à la hauteur de l'entreprise qui lui est confiée.

Ce plan, Messieurs, qui dans le temps trouva bien des désapprobateurs, *Couwenberg* l'exécuta cependant, et il rapporta de *Londres* cette *épreuve*, qui retouchée par sa main consciencieuse et adroite, reproduisait enfin pour chacun de nous les beautés de l'original, et dont les quatre marges, couvertes, ou pour mieux dire, criblées de notes, rappelaient pour lui, mais pour lui seul, tout ce qu'il avait de nouveau éprouvé devant le tableau, et que son incompréhensible adresse était seule capable de réaliser.

Je ne pousserai pas plus loin ces considérations. Bien que concluantes pour moi, elles pourraient bien n'avoir pas pour d'autres la même autorité.

Je vais entrer dans un examen plus spécial des deux états que j'ai sous les yeux, et commençant par les travaux, de gravure proprement dite, et les considérant dans l'un et l'autre état, non pas pour les comparer sous le rapport de leur conception, puisque déjà ils se trouvent tout établis dans le premier état, mais pour voir si sous ce rapport le préparateur a été compris par le continuateur, je dois dire que je n'ai point trouvé dans le second état le développement de ces nuances, de ces variations, de ces oppositions, soit dans le clair obscur, soit dans l'application des différences de travaux, qui étaient bien positivement dans l'intention du préparateur, et l'ont dirigé dans le choix et l'établissement de ces mêmes travaux. On dirait au contraire que le continuateur a pris à tâche de tout amortir, de tout éteindre, de tout égaliser. *Couwenberg* savait sans doute que dans les sujets graves, et ceux dans lesquels l'expression joue le premier rôle, il faut faire un emploi plus discret des richesses de la gravure et de la magie de l'effet, mais je sais qu'il trouvait que bien souvent cette discrétion était poussée trop loin; qu'une émotion fortement sentie et nettement exprimée pouvait très bien lutter contre un large emploi du clair obscur, et que cette prudence chez ces graveurs si reservés n'était souvent que le sentiment de leur faiblesse, et dans le clair obscur, et dans l'expression. J'ai donc été bien désagréablement surpris, quand au lieu de cette couleur, et de ce charme d'effet que *Couwenberg* y aurait mis, de ne plus trouver qu'un aspect gris et monotone. Sans doute ce n'était pas le cas d'y mettre un effet à l'Anglaise; cela ne se serait guères accordé avec le style de *Scheffer*, et moins encore dans ses trois compositions, dont la *Mignon* de *Göthe* est le sujet, et dans lesquelles le peintre parait avoir plutôt voulu suivre un style Allemand. Mais il y avait un juste milieu à prendre, et je suis persuadé que la tête du vieillard et celle de *Mignon* eussent beaucoup gagné dans un effet plus puissant et plus varié.

Je passe ensuite au dessin et à l'expression, et commençant par la jeune fille, c'est avec un vrai plaisir que je reconnais l'habilité avec laquelle *Alphonse François* en a achevé les pieds et les mains, et surtout la tête; je dis surtout la tête, car dans les pieds et les mains, j'y retrouve bien en effet le résultat du travail et des recherches du préparateur, même en dehors des moyens que lui donnait le tableau, mais enfin le continuateur n'a guères fait ici qu'augmenter et nettoyer les teintes; au lieu que dans la tête de *Mignon*, il a fait plus, il a continué *Couwenberg*. Rien sans doute d'extraordinaire qu'une tête finie soit mieux qu'une tête préparée; mais cette tête est bien finie, elle est bien dessinée, elle est bien modelée; l'expression en est profonde, gracieuse et touchante; *Couwenberg* eût été jusques là, peut-être même eût il été plus loin, mais telle qu'elle est, cette tête me parait digne de lui, et je le répète, c'est avec un vrai plaisir que j'adresse cet éloge à *Alphonse François*.

Passant maintenant au *vieillard*, j'en trouve la tête lourde de ton, et extrêmement dure de modelé, non pas de ce modelé qui exprime la maigreur de l'âge, mais d'un modelé comme de bois ou de métal. Dans la préparation, au contraire, quelle expression! Quel dessin! Quelle transparence! A cet état, c'est déjà une perle; *Couwenberg* seul eût pu la terminer. Quant aux mains, elles sont devenues d'une lourdeur et d'une épaisseur entièrement en désaccord avec la phisionomie que doit avoir le vieillard de *Göthe*. Ce n'est pas là cet amoindrissement produit par l'âge et de longs malheurs; ce ne sont pas là ces doigts longs et décharnés que l'on se figure voir errer sur la harpe. Il y avait un tout autre parti à tirer de la préparation, ce n'est pas ainsi que *Couwenberg* les avait comprises, ces mains; ce n'est pas ainsi qu'il les aurait achevées.

Tel est, Messieurs, le jugement que sur votre invitation je me suis permis de porter sur les deux états de la planche: *Mignon et son père*. J'ai la conviction que dans aucune des parties, qu'à juste titre on peut et doit admirer dans le second état, *Couwenberg* ne fût resté au dessous, et que dans tout le reste il eût été au dessus; et pour résumer,

en deux mots ma manière de voir sur la production nouvelle, je dirai: *C'est un travail soigneusement terminé, mais, en général, attenué.*"

Amsterdam, 16 Julij 1849.

De Secretaris der Vierde Klasse van het Koninklijk Nederlandsche Instituut,

Is. Warnsinck.

De Commissie voor de Tentoonstelling van Voortbrengselen van Nijverheid in de provincien Zuid- en Noord-Holland brengt ter kennisse van het Publiek, dat, uit hoofde van het groot belang in de verzameling van voorwerpen van nijverheid, thans te Delft ter bezigtiging gesteld, blijkbaar èn uit de menigte personen welke dagelijks de zalen, die voorwerpen bevattende, bezoeken, èn uit de ruime deelneming in de door Z. M. den Koning geautoriseerde verloting van aldaar aangekochte stukken, de mogelijkheid om de Tentoonstelling eenige dagen na den 31sten Julij te verlengen, in nadere overweging is genomen; en dat de Commissie het genoegen mag ondervinden, door de algemeene en welwillende medewerking van alle de daarbij betrokken autoriteiten en personen, in staat gesteld te zijn *de Tentoonstelling tot en met Zondag den 5den Augustus aanstaande*, ter *bezigtiging van het Publiek geopend te houden.*

's Gravenhage, den 27sten Julij 1849.

De Voorzitter der Commissie voorn.,

A. L. van Heteren Gevers.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Noordbrabant.*

AANBESTEDING.

Op Dingsdag den 14den Augustus des jaars 1849, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere approbatie, door den Gouverneur der Provincie Noordbrabant, of, bij deszelfs absentie, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in de Provincie voornoemd, aan het Locaal van het Gouvernement te 's Hertogenbosch, worden Aanbesteed:

Het Verhoogen en Verzwaren van den Sasdijk te Werkendam, tusschen het Sas en de Schutsluis te Werkendam en de Haven aan de zoogenaamde Kromming.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het Bestek der bovengemelde Aanbesteding zal, boven en behalve aan het Locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken en aan dat van het Gouvernement der Provincie Noordbrabant, te 's Hertogenbosch, ter lezing liggen, te 's Gravenhage in de voornaamste Logementen, en voorts op alle zoodanige plaatsen alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaats-werken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende des Zaturdags vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur en den Ingenieur Jhr. E. C. B. Ridder van Rappard, te 's Hertogenbosch.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

J. M. de Kempenaer.

Provincie *Noordholland.*

AANBESTEDING.

Op Woensdag den 15den Augustus des jaars 1849, des namiddags ten 2 ure, zal, onder nadere approbatie, door den Staatsraad, Gouverneur der Provincie Noordholland, of, bij deszelfs absentie, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in de Provincie Noordholland, aan het Locaal van het Gouvernement te Haarlem, worden Aanbesteed:

Het Doen van Herstellingen en Voorzieningen aan de Zeeweringen, tot bescherming van het Kustlicht aan den Mond van het IJ, in de nabijheid van het dorp Durgerdam.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het Bestek der bovengemelde Aanbesteding zal, boven en behalve aan het Locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken en aan dat van het Gouvernement der Provincie Noordholland, te Haarlem, ter lezing liggen op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaats-werken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende des Zaturdags vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, waartoe de Gegadigden zich des morgens ten 9 ure in de Dorps-Herberg te Buiksloot zullen behooren te bevinden; en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur E. de Kruijff, te Haarlem, en bij den Ingenieur J. G. van Gendt, te Amsterdam.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

J. M. de Kempenaer.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

*** De Minister van Finantien maakt bekend dat, uit hoofde eener tijdelijke afwezendheid van den Staatsraad Agent van het Ministerie van Finantien te Amsterdam, de Schatkistbiljetten, naar aanleiding der wetten van 27 December 1840 (*Staatsblad* n°. 79) en 30 October 1848 (*Staatsblad* n°. 75) daar te stellen onder dagteekening van 1 Augustus 1849, voor uitgifte zullen worden onderteekend door den Referendaris bij het gezegd Agentschap I. J. van Leeuwen.

's Gravenhage, den 19den Julij 1849.

De Minister voornoemd,

Van Bosse.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Zesde* trekking der *Vijfde* Klasse van de 208ste *Staats-Loterij*, op Dingsdag den 31sten Julij 1849, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°. 15266 een prijs van 1000 gulden.

De Directeur der Staats-Loterij,

J. H. Frijswijk.

Rijks-Sleepdienst op de Waal, tusschen Rotterdam en Lobith.

Augustus 1849.

Uren van Vertrek.

1 Woensdag,	's voorm. ten	9½	ure.	17 Vrijdag,	's voorm. ten	10½	ure.
3 Vrijdag,	» »	11	»	19 Zondag,	's midd. »	12	»
5 Zondag,	's midd. »	12	»	21 Dingsdag,	's namidd. »	1½	»
7 Dingsdag,	's namidd. »	1	»	22 Woensdag,	» »	2	»
8 Woensdag,	» »	2	»	24 Vrijdag,	» »	3	»
10 Vrijdag,	» »	3	»	26 Zondag,	's voorm. »	4½	»
12 Zondag,	's voorm. »	5	»	28 Dingsdag,	» »	7	»
14 Dingsdag,	» »	7½	»	29 Woensdag,	» »	8	»
15 Woensdag,	» »	9	»	31 Vrijdag,	» »	10	»

Kantoren van Inschrijving:

te Rotterdam, bij C. L. van Craenenbroeck;
te Dordrecht, bij den Havenmeester;
te Gorinchem, bij den Ontvanger der Rhijnvaartregten;
te Rossum, bij den Loods-Bakenmeester;
te Tiel, bij den Ontvanger der Rhijnvaartregten.

De Algemeene Lijst te Rotterdam wordt gesloten des avonds ten acht ure vóór den dag der Afvaart.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

*** De Minister van Kolonien brengt bij deze ter kennisse van de belanghebbenden, dat, blijkens een bij hem ontvangen schrijven van den Minister van Staat, Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie, de voor particuliere rekening te Batavia, Samarang, Soerabaija en Tjilatjap aangebragt wordende Hollandsche metselsteenen, mits van goede hoedanigheid, tegen redelijke prijzen, door of van wege het Indisch Bestuur zullen worden overgenomen, en wel de 1000 Waalsche klinkers tegen f 11 en de 1000 Waalsche moppen tegen f 9.

's Gravenhage, den 28sten Julij 1849.

De Minister voornoemd,

E. B. van den Bosch.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt bij deze ter kennis van de Zeevarenden en verdere daarbij belang hebbende, dat volgens eene van wege de Hannoversche Autoriteit gedane bekendmaking, om de verkenning van de uit de verte geziene zeer gelijkende Oost-Friesche Eilanden den Zeevarenden gemakkelijk te maken en om daarmede ongelukken voor Schepen voor te komen, welke met harde noordwestelijke stormen de zeegaten van de *Elbe-* en *Wezer*-stroomen moeten naderen, op ieder der Eilanden *Langeroog* en *Norderney* eene Houten Baken-Kaap, ter hoogte van 40 voeten zal worden opgerigt.

De Baken-Kaap op het Eiland *Langeroog* zal zijne standplaats verkrijgen op een zich aan het westelijke gedeelte van het Oostereinde dezes Eilands aan het strand van de Noordzee bevindend duin, den vorm hebbende van eene vierhoekige Piramide, welker basis 24 voeten in quadraat bevat en welke tot aan hare op 32 voeten uitloopende spits sterk of stevig met hout vertimmerd is. Op die spits strekt hare as, — de makelaar — nog 8 voeten hoog, eenvoudig zonder eenige verdere aanduiding, bovenuit.

De Baken-Kaap op *Norderney* verkrijgt zijne standplaats op een zich ten naaste bij in het midden van dit Eiland oostelijk van de bij het Dorp bevindend duin en is in vorm [illegible] gelijk aan de Baken-Kaap op het Eiland *Langeroog*.

De Baken-Kaap van *Norderney* zal echter, ter onderscheiding en verkenning van die van *Langeroog*, aan de boven den top of spits acht voeten uitstekende as nog voorzien worden met een hek van latwerk, in den vorm van eenen gelijkzijdigen driehoek, welks grondlijn evenwijdig gesteld zal zijn met de basis der piramide, welke spits met het toppunt der piramide eindigt en welker front of oppervlakte gekeerd is naar den zeekant.

De daarstelling dezer beide Baken-Kapen zoude tegen het midden van de maand Junij dezes jaars volbragt zijn.

's Gravenhage, den 19den Junij 1849.

De Minister voornoemd,

J. C. Rijk.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** Het Stedelijk Bestuur van Meppel biedt uit de Hand ter Koop aan p. m. Duizend Kubieke Ellen Verbrijzelde Keijen voor Mac Adam, à vier gulden de Kubieke El, bij eene aanzienlijke Partij of in eens, Franco Scheep.

Meppel, den 26sten Julij 1849.

Burgemeester en Wethouders der Stad Meppel,

J. E. Slot.

Van wege dezelven,

Diet.

BEURSPRIJS VAN SCHULDBRIEVEN.

Amsterdam, 30 *Julij* 1849.

Nederland. — Werk. Schuld 2½ pct. 51$\frac{13}{16}$; 3 pct. 60⅞, 4 pct. 79$\frac{11}{16}$; Amortisatie-Synd. 3 pct. 81⅛; Aand. Handelm. 4½ pct. 159¼ à ⅛; O. I. Leening 1844 4 pct. —; Aand. Arnh. spoorweg 4½ pct. —; Holl. dito —; Haarlemmermeer —.

Rusland. — Bij *Hope en Comp.* 5 pct. 103¼ à ½; Dito A°. 1828 — 1829 5 pct. 103; Inschr. op 't Grootb. 6 pct. —; Dito Certificaten 6 pct. 62⅝; Negot. 1831 en 1833 5 pct. 91 à ¼; Negot 1840 4 pct. 83⅞ à 84; Dito *Stieglitz*, 4 pct. 82¼.

Spanje. — Bij *Ardoin* 1835 5 pct. 12$\frac{5}{16}$ à ⅜; Dito onbep. L. st. 510. 11$\frac{13}{16}$; Dito Coupons 7$\frac{1}{16}$ à $\frac{13}{16}$; Nieuwe 3 pct. 35⅞ à ¼; Binnenlandsche 3 pct. 27⅛; Deferred —; Passive —; Uitgest. Schuld —.

Portugal. — Te Londen 3 pct. 28⅜; Dito 4 pct. 30⅝ à ⅜; Binnenlandsche 5 pct. —.

Oostenrijk. — Bank 5 pct. [illegible] —; Dito 4 pct. —; Metalliek 5 pct. 73⅝; Dito 2½ pct. 39 à $\frac{1}{16}$; Aandeelen f 500 bij *Rothschild* f —; Dito f 250 dito 1839 —.

Griekenland. — Te Londen 5 pct. 5⅛ à $\frac{3}{16}$.

Peru. — Te Londen 6 pct. 49½ à ¾.

Mexico. — Te Londen 5 pct. 27.

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.